

هَا كَا ظُفُر مَهْلِكَه

ھاڭۇر مەلىكە

مەللاھ تىلەر نەشرىياتى

بېیجىن — 1958

کېرىش سوز

بۇرۇنقى زاماندا ئىككى دولەت بولغان ئىكەن. بىرىنىڭ ئېتى «تىج دولەت»، يەنە بىرىنىڭ ئېتى «زۇلمەت دولەت» ئىكەن.

تىج دولەت پادىشاسى پاراسەتلىك ۋىنگت بولۇپ، ئوز خەلقىگە ناھايىتى كوبۇندىكەن، شۇڭا تەۋەسىدىكى خەلقىلەر ئەركىن، پاراوان كۈن كۆچۈرۈدىكەن. زۇلمەت دولەت پادىشاسى قېرى ھەم گالۇاڭ راق كىشى بولۇپ، بەدىنيت ۋەزىرلىرى نىمە دېسە شۇنى قىلدى- كەن، شۇڭا تەۋەسىدىكى خەلقىلەر زۇلمەت ئېجىدە كۈن كۆچۈرۈ- دىكەن.

زۇلمەت دولەت پادىشاسىنىڭ ساھىپ جامال بىرقىزى بارىتىكەن.

ئەمما، تۇقىزنىڭ بىر ئېبىي - ھاكىۋۇر ئىكەن. بىر كۇنى، تىج دولەت پادىشاسى بۇ قىزغا گاشق بولۇپ قىلىپ ئەلچى تىۋەتىپتۇ.

بەختكە فارشى ھېچكىمنى ئۇزىنگە تەڭ قىسايدىغان بۇ مەلكە كەلگەن ئەلچىلەرنى قۇرۇقلَا ياندۇرۇپتىپتۇ.

كۇنلەرنىڭ بىرلە، تىج دولەت پادىشاسى بىر باغۇون سورىتىدە ياسىنپ، تۈيدۈرمائى زۇلمەت دولەت پادىشاسىنىڭ ئوردىسىغا كىرىپ- ۋېلىپ، ھەرخىل ئاماللار بىلەن ئەمگەك داۋامدا مەلىكىنى ئوزگەر-

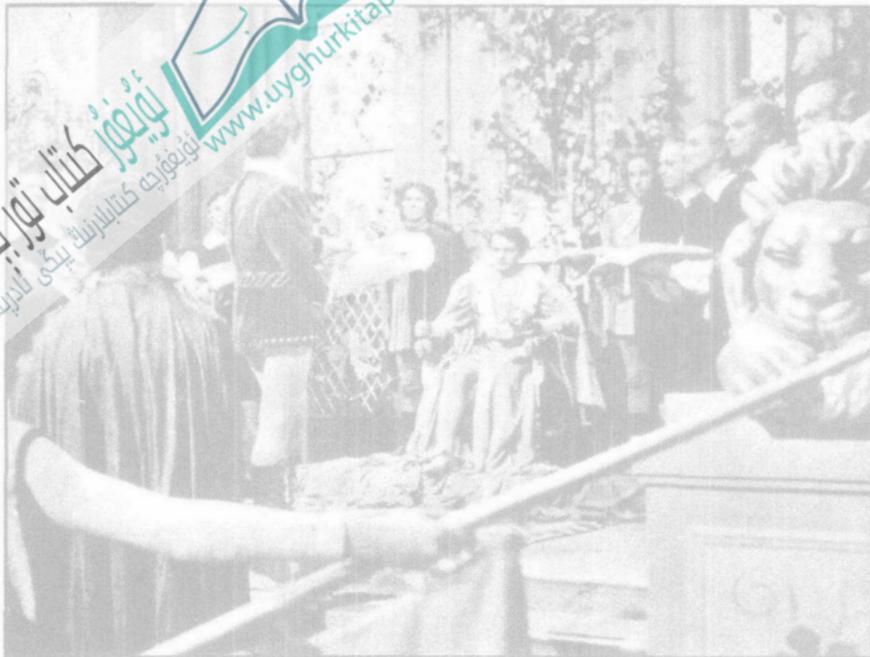
تىپ ئاخىرى ئۇ قىزنى ئېپتۇ ھەم زۇلمەت دولەتكىمۇ پادىشا بويتۇ.

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، بۇرۇنقى زاماندا تېچ دو لەت دەپ بىر دو لەت بار ئىكەن. بۇ دو لەتتە مۇشلىك باغلار، چىرايىلىق تاغلار، سۇزۇك دەريالار بولۇپ، ناھايىتى مو لچىلىق ئىكەن. خەلقىمۇ ئەركىن، پار اوان كۇن كوچۇرۇدىكەن.

ياش هەم پاراسەتلىك تېج دولەت پادىشائى تۇز
خەلقىگە ناھايىتى كويۇنىدىكەن، خەلقىمۇ پادىشانى
ناھايىتى تۇززەتلىك يىدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرى، زۇلمەت دو لهت پادشاھسى ئېج
دو لهت پادشاھسى كۇيۇغۇل قىلىش نىيىتى بىلەن قىزى
نىڭ سورىتىنى قوشۇپ، بىلىپ كېلىش ئۇچۇن نەلچى
لىككە ۋىچكىنى سۇھتىپتۇ.

ۋىچكا مەلكىنىڭ سورىتىنى ئېچ دو لەت پادشاھىغا
تەقلىم قىپتو.

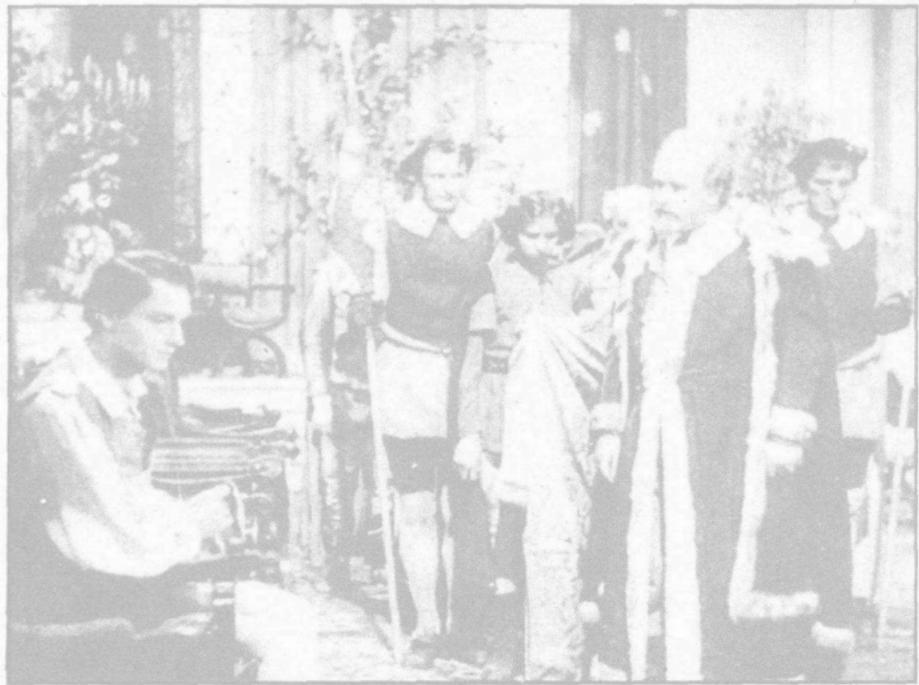
پادشا گوزهل مەلكىنىڭ سورىتىنى بىز كورۇپلا
ماقۇل بويىتۇ.

ئەلچى ۋېچكا تېچ دولەت پادىشاھىنى تولىمۇ ئىز-
زەتلەپتۇ. ئۇ كېتەر ئۇلدۇدا پادىشاگا: «بۇنداق گوزەل
قىز يەتنى ئۇقلىمىدىن سەمۇ تېپىلەمما يىلۇ! شۇ غىنىسى ئۇ بەك
هاكاۋۇر»—دەپتۇ.

ئەلچى كەتكەندىن كېىن، تېج دولهت پادىشاھى
 ئۇستا رەسىسالارغا ئۇزىنىڭ سورىتىنى سىزدۈرۈپ،
 زۇلەت دولهت پادىشاھىنىڭ قىزى مەلىكىگە ئۇيىلۇ.
 نۇش ئۇچۇن ئەلچى قىلىپ بىر ۋەزىرىنى ئۇۋەتىپتۇ.

پېرىم ئايدىن كېيىن يېنىپ كېلىپ پادىشاغا: «تەقسىر!
مەلكە ئەدەپسىز لىك قىلىدى، ئۆز لىرىنى مالا يىلىققىمۇ
ئا لامايمەن دەيدۇ، ئاپىارغان سورەتلرىگە قاراپمۇ قويـ
مىلىـ»—دەپتۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان پادشا كىوب ھەسەرەت چىپ
كىپتۇ، تاخىرى نۇزى بارماقچى بويشۇ.

پادشا يو لغا چىقىش ئالدىدا، كە لگىچە دولەت ئىشـ
لىرىنى باشقۇرۇپ تۇرۇشنى ۋەزىرىگە تاپىلاپ خەت
يېزىپ قالدۇرۇپتۇـ.

تېج دو لهت پادىشاسى ئاددى بىر پۇخراچە ياسىنىپ،
ئۇز تەۋەسىدىن چىقىپ، زۇلمەت دولىتىنىڭ تەۋەسىگە
قاراپ مېڭىپتۇ.

پا دىشانىڭ نالدىن بىر كىشى تۇيۇقسىزلا ژۇ گرهپ
 چىقىپتۇ ۋە تېج دو لەت تەۋەسىگە ئايىغى تېگە—تە گىمە يال
 ناگزىغا كە لگەن ناخىشىنى بېيتىشقا باشلاپتۇ .

بۇنى پادشا كورۇپ ھالڭ تالڭ قاپتو. سۇرۇشىۋۇ -
گىدەك بولسا، بۇ كىشى زۇلمەت دو له تە موز دوز لوق
قىلىدىكەن، پادشاسى خەلقىلەرنى ناخشا بىتقللى قوي
ماپتو. شۇڭا تىچى بۇشۇپ تىج دو له تەھسىگە تۇپ
ناخشا بىتتۇ الماقچى بوبىتو.

موزدوز ناخشىسىنى تۇڭۇتۇپ پادشا بىلەن كېتىۋات
 سا يېرىم يولدا بىر باجگىر يولۇقۇپ قاپىتۇ. باجگىر
 موزدوزنى غەللە بېرىشكە قىستاپتۇ. بىچارە موزدوزنىڭ
 بىر يامىغىمۇ يىوق ئىكەن. پادشانىڭ ئىچى ئاگرىپ
 موزدوز ئۇچۇن غەللە تو لەپ قويۇپتۇ.

موزدۇز پادىشاغا رەخمەت ئۇقۇپ: «ئۇ لىمايم، سىلەن
نىڭ بۇ ياخشىلىقلەرنى نىھەم بىلەنەمۇ ياندۇرارەن؟»—
دەپتۇ. پادىشا: «مۇنداق قىلايلى، ئىسۇچىلىرىنىكى كونا
كىيەمىلىرنى ماڭا بېرىپ تۈرسىلاد!»—دەپتۇ.

پادشا موزدوزنىڭ كىيىمنى كېيىتۇ—دە، زۇلمەت
دولىقىنىڭ پايتەختىگە قاراپ راقان بويپتۇ.

زۇلمەت دولىتنىڭ پادىشاسى ھەم بوشاك ھەم گاڭ
ۋالى بولۇپ، تۇنىڭ تۈچ بەدニيەت ۋەزىرلىرى بار
ئىكەن، تۇ، بۇ ۋەزىرلىرىنى ئەڭ يېقىن مەسلىمەتچىلىرى
ھېساپلايدىكەن. ۋەزىرلەر پادىشاغا پۇخرالاردىن تو-
پە - توپىلەپ غەللە ئىلىش توغرىسىدا مەسلىمەت بېرى-
شىكىكەن، پادىشامۇ تۇيىمىمايلا ماقۇل دەۋىرىدىكەن.

بۇ بە دىنیيەت ۋەزىرلەر غەللە پۇلنى تورتىكە ئايدىپ، ئۇچسى ئۇچ بولۇگىنى ئېلىۋېلىپ، ئاشقىنىنى پادىشاغا بېرىدىكەن.

شۇ چاغدا ساھىپ جامال مەلىكە باಗدا توب تۇيناپ كېلىۋېتىپ، بىر كىشىنىڭ سالاسۇندىن قاراپ تۈرغانى لىغىنى كورۇپ قاپتۇ—دە قەستەنگە توپنى كوچىغا تاشلىۋېتىپ تېج دولەت پادشاھىغا: «توبۇمنى ئەكىپ بەر!» — دەپتۇ.

21. تىج دو لەت پادشاھىسى: قېنى، نىمە قىلا لايسەنكى،
دېگەندەك قىلىپ، مىلدىرى آيمۇ، قويماتتو.

مەلکە ئۇھرىگە كېلىپ بويروغىنى بىجا كەلتۈر—
مىگەن كىشىنى كورمىگەن ئىكەن. شۇڭا قەھرى بىلەن:
«توبۇمنى ئەكىپ بەرمەي نىمگە ھاڭۋېقىپ تۇرۇ—
سەن!»—دەپ ۋاقىراپتۇ. شۇ ئارىدا بىر مومايى كېلىپ
توبىنى پادشاغا ئۇزۇتۇپ: «مەيلى، ئۇنىڭ بىلەن تەڭ
بولماي تاشلاپ بەرسىلە!»—دەپتۇ.

مەلکە تو پىنى ئېلىپ ناچىچىغا لانغان بېتى كېتىپ قاپتو.

موهای پادشاهی تُوییگە باشلاپ کەپتو. بۇ موماي
مەلىكىنىڭ نۇھەچەك تانسى. نىكەن، مەلىكە ماڭىدەك
بۇ لۇۋېلىپلا موماينى قوغلىق پىتىتۇ. موماي پادشاهغا:
«مەلىكە كىچىگىدە خېلى ئاق كوڭۇل بالا ئىدى. كېيى
ئىرىك تۇنى بەدنىيەت ۋەزىرلەر يامان تۇگۇتۇپ قوي
خاشقا ھاكاۋۇر لىشىپ كەتتى.» دەپتۇ.

موهابى يەنە پادشاغا: «مەلکە كىچىك جىغىدا» ئاقدىكىلىنىڭ
كۈگۈل بول» دېگەن ناخشىنى ئېيتىپ بېرىتتىم. ئەلـ
ۋەتتە هازىر يەنە ئاڭلىسا ئاۋالقىدەك ئاق كۈگۈل
بۇ لۇپ قىلىشى ئەجەپ ئەمەس.»—دەپتۇ. پادشا موھابى
نىڭ گېسىگە كىرىپ، مەلکە كىچىك شۇ ناخشىنى ئېيتىپ بېراقىـ
ماقچى بولپتۇ.

شۇ مەخسەتتە پادشا بىر باغۇھنچە ياسىنىپ، ئۇر-
دىغا بېرىپ، زۇلمەت دولىتىنىڭ پادشاسى ئالدىغا
كىرىپتۇ.

زۇ لمەت دو لىشىنىڭ پادىشاھىسى بۇ باغانۇھنى تۈنۈ غانىدەك قىلىسىمۇ،
ئىشەش قىلامماي يېنىدىكى ۋەزىرلىرىدىن : « بۇنى مەن بىر
يەردە كورگەندەك قىلىمەنخۇ؟ » — دەپ ڈاستا سوراپتۇ، ۋەزىر-
لىرى : « تەخسىر، سىلى بۇ كىمىشنى ھېچ يەردە كورمىگەن! » —
دەپتۇ، قىرى پادىشا بۇ گەپكە ئىشىنىپ، لەچىسى ۋەچكىغا : « باغ-
ۋەنگە باغنى كورسوتۇپ قويۇڭ، دُوج—تورت كۇن گىشىلەپ
كورسۇن! » — دەپ پويرۇپتۇ.

ۋىچكا تىج دولەت پادىشاسىنى بىر كورۇشتىلار
تونۇۋاپتۇ ۋە مىيىغىلدا كۇلۇپ قويۇپتۇ.

شۇندىن باشلاپ تېچ دولەت پادشاھىسى ئوردىدا
باغۇھن بولۇپ سىشلەپتۇ. بىر كۇنى ئۇ، گۇل سۇغۇ-
رۇۋاتسا، مەلكە كېلىپ: «بەتىنگەمنى ئىزەملاپ قوي!» -
دەپ بويرۇق قىپتۇ.

باغۇن پەرۋا قىلماپتۇ. بۇنى كورگەن مەتكىنىڭ
ئۇغىسى قايتىاپ: «كوزۇڭنى يېچىپ قوي، مەن دېگەن
مەلكە! باشقىا دو لەتلەرنىڭ پادىشالرى سىمۇ بەتنىگە منى
ئىزەملاشنى ئۆزلىرىگە كەلگەن ئامەت دەپ ھېساپلاي
لدۇ!»—دەپتۇ.

باغۇن يىسەلەڭ قىلماي: «ئۇلار دېگەن پادشا، مەن
دېگەن باغۇن.»—دەپتۇ—دەئىشىغا مېڭىپتۇ.

بىر كۇنى باغۇھن كولگە سوغا كېتىۋاتسا مەلى
كىمۇ ئەگىشىپ كەپتۇ.

سۇغا مەلكە بىلەن پادشاھانىڭ سايىسى چۈشۈپتۈ.

مەلكە باغۇھنگە: «كۈرۈپ قوي، مەن ئۇنداق—مۇن—
مۇن—مەلكىلەردىن ئەمەس، بەلكى كېلىشكەن، گوزەل
مەلكىلەردىن بولۇمەن. هەتتا تىچ دولەت پادشاھىمۇ
بەتسىنگەمنى ئىزەملاشنى ئارزو قىلدىكەن.»—دەپ ماخ-

قىتىپتۇ.

پادشا کاری بولماي سوپىنى ئېلىپلا ھېڭىپتۇ. مەلكە
 يەنە گېپىنى يوغۇ لۇتۇپ باغۇھنگە: «ئىشە نمىسىڭ مە يې
 مەلک، نىسلا دېگىنىڭ بىلەن مەن يەنە شۇ ساھىپ جامال
 مەلكىمەن، سەن ماڭا توپۇمنى ئەكىپ بېرىشىڭ،
 بەتسىڭەمنى ئۆزەملاپ قويۇشۇڭ شەرت! ماڭا...»—دەپتۇ.

يۇ سوزىنى تۇ گۇتە - تۇ گەتمە يىلاڭ كولگە چۈشۈپ
كېتىپقۇ، ئىلاچىسىزلىقىن: «باغۇھن! سادىغاڭ كېتەمى،
مېنى چىقىرىپ قويىساڭ؟» - دەپ يالۇفرۇپقاو.

مەلىكىنىڭ بىر ئاز يۇمىشاپ قالغانلىغىنى كورگەن
باغۇھن ئۇنى كولدىن چىقىرىپ قويىۋېتۇ ۋە بەتىن
گىسىنەمۇ ئۇزمىلاپ بېرىۋېتۇ.

موماي باغۇھىنگە بىر گىتارنى بېرىپ: «مۇشۇنى
چىلىپ تۇرۇپ مەلىكىگە «ئاڭ كوڭۇل بول» دېگەن
ناخشىنى ئېتىپ بېرىڭ.» — دەپتۇ.

بااغدا قالىتس چىرايلىق بىر گۈل ئېچىلىپتۇ، بااغۇن
كۈندە شۇ گۇلگە «ئااق كوڭول بول» دېگەن ناخشىنى
ئۇ گۇرتۇپتۇ.

ئەمدى بەدنىيەت ئۇچ ۋەزىرگە كەلسەك، ئۇلار
مەلىكتى كۇن پېتىش دو لىتىنىڭ لەقۋا ھەم قولىدىن
ئىشىن كەلمەيدىغان شاھىزادىسىگە ياتلىق قىلىپ، كەلگۈ-
سىلە ئۇنى ئۇزلىرىگە قارىتىۋېلىش قەستىگە چۈشۈپتۈ.

بۇلار مەسىلەتىنى پۇشۇرۇپ بولۇپ، باققا كىرىپ
مەلىكىگە خوشامەت قىلىپ: «بىز ئۇچىمىز ئىخلاسمەن
ۋەزىرلەردىن، ھېمىشە ئۆزلىرىنىڭ توپاپسىرى خۇسۇ-
سىدا قايغۇرماقتىمىز. كۇن پېتىش دولىتىنىڭ شاه-
زادىسى شاھىمىزغا كۆيۈغۈل بولۇشنى خالاپتۇ، بەل-
كىم يېقىندا سورىتىنى ئېلىپ ئەلچىمۇ كېلىپ قالار.»—
دەپتۇ.

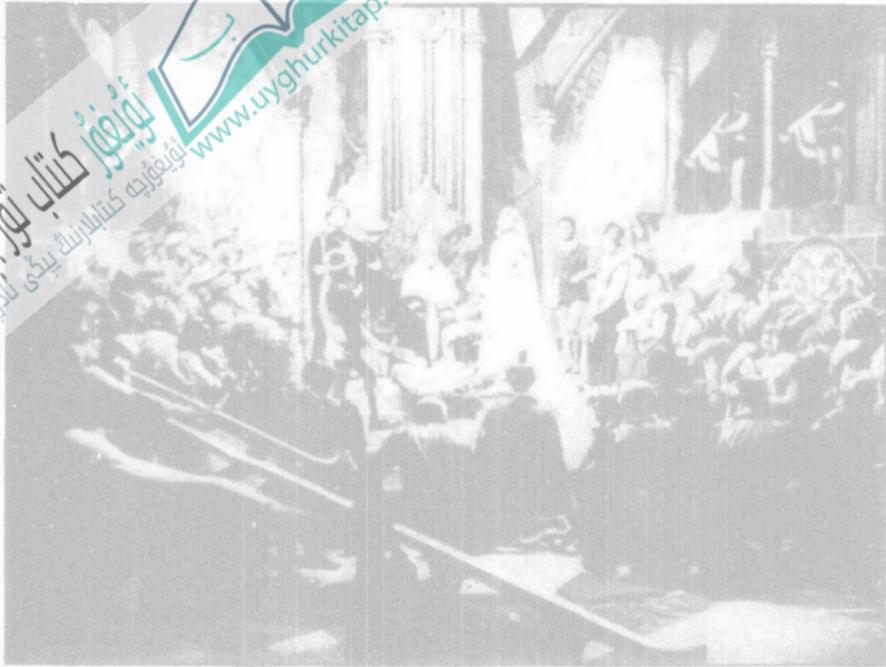
بۇنى ئاڭلىغان مەلىكتىڭ غەزىئى قاينايپ ۋەزىر-
لەرگە: «تولا ۋالاclarشما! سىلەرنىڭ مېنىڭ ئىشىغا
ئار دىلىشىدۇغان ھەققىكىلەرى يوق!»—دەپ كايىپتۇ.

ئۇچ ۋەزىر دەرھال: «پايدىمىي دەپ سەپتۇق،
كايمىسلا، شاهزادىنى لايق كورىسىلە ئىختىيارلىرى.» -
دەپ كېچىرلىم سوراپتۇ.

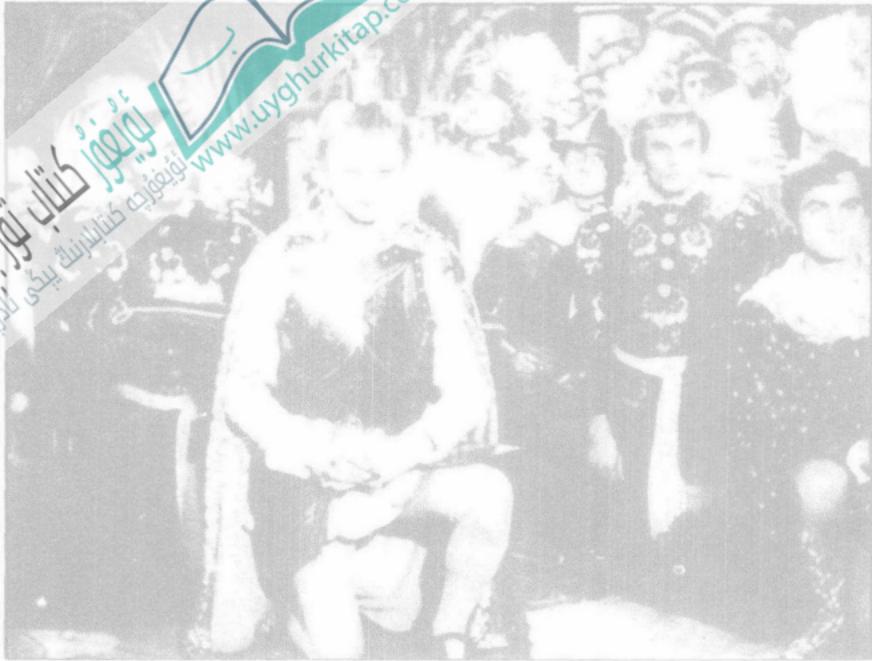
مە لىكىنىڭ بېر يامان ئادىتى—قىل دېگەننى قەستەن
قىلمايدىكەن. شۇڭا ئۇ: «خالىسام تېگىمەن، خالىمسام
يوق. شاهزادىنىڭ سورىتنى كورۇشىكە كوزۇممنو
يوق. ئەڭ ياخشىسى ئۇزى ئالدىمغا كەلسۇن!»—دەپتۇ.

بر نه چجه کون نو تمهی، نوچ ڈہزیر کون پیش
دو لئنیک شاہزادیں راستناد قیچقارتپ که پتو۔

بە دنییەت ۋە زىر لەر شاھنۇز ادىنى پادىشا ۋە مەلىكىنىڭ
ئا لىرىدا! ھەدەپ ماختاپتۇ.

شاھزادە ئۇلارنىڭ ماختاشلىرىنى ئاڭلاپ تە لۇمۇلەرچە

ھېجىپ قويۇپتۇ.

دەل شۇ چاغدا تاشقىرىدىن ئاجايىپ مۇڭلۇق ناخ
شا ئاڭلىنىپتۇ، بۇنى ئاڭلىغان جامائەت ھالىڭ—تاڭ قاپتۇ.

ناخشىنى ئاڭلاپ ۋەزىر لەرنىڭ ئەرۋايىي تۇچۇپتۇ
ۋە: «ناخشا ئېتقانىنى تۇتۇپ كېلىش!» — دەپ بويروپتۇ.

مەرىكە بېشى باغۇھىنى تۇتۇپ كەپتۇ. باغۇھەن
تۇۋەكتە ئاچايىپ ئىسىل بىر گۇلىنى كوتۇرۇپ كىرىپتۇ.

ۋەزىر لەر باغۇھەندىن: «ئىميشقا ئۆزە گچىلا ناخشا
پېتىپ ژۇرۇيسەن؟» دەپ سوراڭ قېتۇ. تىچ دولەت
پادىشاسى ھولۇقماي: «سەۋىر قىلسلا، مەن بۇ گۈلگە
ناخشا ئۇ گۇتۇپ قويىلۇم، ئىشەنمىسىلە ڈاڭلاپ
تۇرسلا!»—دەپلا گۇلى كوتۇرۇپ تىكىنەن، شۇئان گۇل
ژۇرەكىنى بىزىۋەتكىدەك مۇڭلۇق داۋاز بىلەن ناخشا
پېتىشقا ياشلاپتۇ.

مەلکە ئاڭلاپ ھەيران قاپتو.

مە لىكە باغشۇھەنىڭ ئاالدىغا قانداق كېلىپ قالغان
لىغىنىمۇ بىلمەپتۇ. باغشۇھەن گۇلنى مە لىكىگە ھەدىيە
قىستۇ.

مه لىكە، كۇن پېتىش شاھزادىسىنىڭ توپى ئىشىنى
لۇنتۇپ قىلىپ، گۇلنى كوتەرگەن پېتى ئۇز هوچ-
رسغا كىرىپ كېتىپتۇ.

قىرى پادشاغا گۇلنباش ناخشىسى يېقىپ كېتىپ
چاۋالك چىلىق بېتىپتو ۋە باغۇهنىڭ ئالدىغا كېلىپ: «سەن
گۇللەرگە يەنمۇ جىقىرماق ناخشا تۇرىگەت، بۇنىڭخا
ناھايىتى ياخشى تۇرىگۇ توپسەن، گۇللەرگە ناخشا
تۇرىگەت سەككىز كىلەيمەيمەن، ھازىر تىشىمنى توڭىگەتىم» -
دەپتۇ.

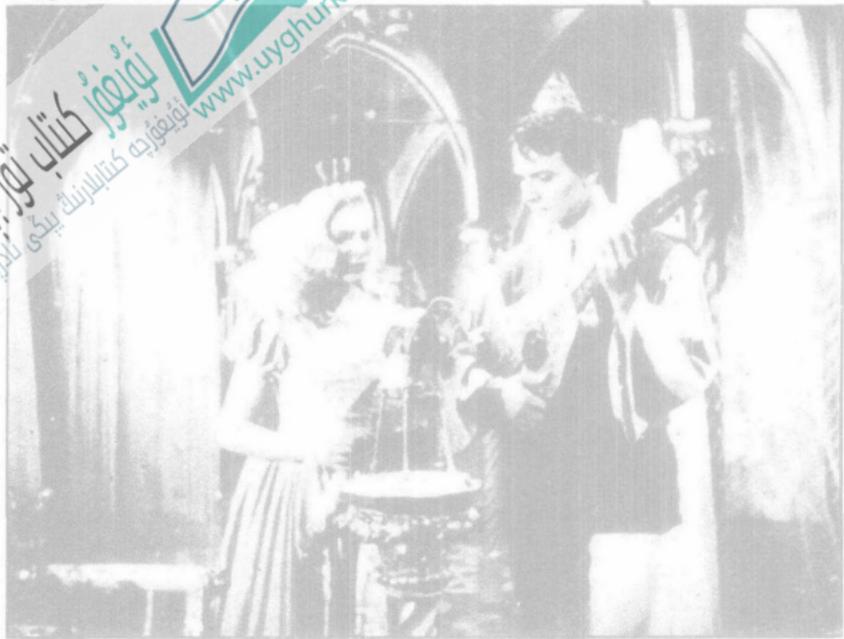
بۇنى ئاڭلاب ۋەزىر لەر دەرھال پادشاھىنىڭ دا لىرىغا
ئۇتۇپ: «شاهزادىنىڭ ئىمشى قانداق بولدى؟»—دەپتۇ.
پادشا تېخچە يۇكۇنۇپ ئۇلتۇرغان شاهزادىنى
كورۇپ، مەلىكىنى سىزدىسە دا للقاچان چىقىپ كېتىپتۇ.

قېرى پادشا بىرھازاڭىچە نىمە قىلارنى بىلە لەمەي
تاخىرى شاھزادىنىڭ يېشغا كېلىپ: «دۇز لىرى رەنجىمەي»
داشقا مەلىكىدىن بىرنى تىپۋالسلا بولارنىكىن» دەپلا
چىقىپ كېتىپتۇ. شاھزادە تەلۋىلەرچە ھېجىيىپ: «بۇ ل
خسا شۇنداق قىلاي» دەپتۇدە، كىشىلىرىنى نەگەش
تۇرۇپ ئۇز دولىتىگە راۋان بويپسى.

ئەمدى مەلسىكىگە كېلەيلى، سۇ، گۇلننى ئويىگە
 ئەكىرگەندىن تارتىپ گۇل ناخشا بېيتىماس بولۇۋاپتۇ،
 ئەتسىسى قۇرۇپ قاپتۇ. مەلسىكە دەرھال باغۇھننى قىچ
 قىرىپ سەۋلۇنى سوراپتۇ. باغۇھن: «بۇ—خاسىيە تلىك
 گۇل، هاكاۋۇر ئادەمنىڭ قىشىمىدا تۇرسا تو زۇپ
 كېتىلۇ،»—دەپتۇ.

مەلکە: «سەن ماڭا ناخشا بىلىدىغان گۇلدىن يەنە بىرنى تېپىپ بەر!» — دەپ بويروپتۇ، باغۇھن: «ھەر تىش ئاستا ئاستا، گۈلمۇ ئاسشىلاپ ئوگەنگەن، ئادەم ھەم شۇنداق، سىز ناخشىنى. ئوگەنەمەي تۇرۇپ ئىيچالامسىز؟» — دەپتۇ.

مه لىكە كوره گلەپ: «ناخشا بىلەن خوشۇم يوق.»—
دەپتۇ. باغۇھنمۇ: «ئۇنداق بولسا گۇنىڭمۇ سىز بىلەن
خوشى يوق!»—دەپلا ېقىپ كېتىپتۇ.

بۇ ناخشا مەلىكىگە شۇنچە مۇڭلۇق ئاڭلانسىمۇ،
ئېغىز ئاچالماپتۇ.

مەلکە خېلى ئۇيلاقىن تۇپ ئاخىرى دېرىزىدىن باغۇھەن
گە: «باغۇھەن! مە يەگە كېلىپ گېتار سېلىشنى ئۇگۇتۇپ
قوي!»—دەپ ۋاقىراپتۇ.

شۇندىن تارىپ باغۇھەن مەلىكىگە ھەر كۇنى گېـ
تار چىلەشنى ئو گۇ توپتۇـ. مەلىكە زىزەك بولغا شقاـ
چاپسانلا ئو گۇنۇۋاپتۇـ وە ئىككىسى گېتارغا قوشۇـ
توۋەندىكى ناخشىنى ئېيتىپتۇـ:

قىزىل گۇ لۇم، قىزىل گۇ لۇم، چاپسانراق ئېچىلغايىسەنـ.
نازۇ كىكىنە بويۇڭ بىلەنـ، كىمىشىلەرنى بەنت قىلغايىسەنـ.
كېچەـ كۇندۇز خۇش پۇر اقنىـ، يەرىيۇزىگە چاچقايسەنـ.

بۇ يېقىمىلىق ناخشا ئوردىنىڭ ھەممە يېرىگە ئاڭ
لىنىپتۇ، قىرى پادىشاھۇ ئىشىككە كېلىپ دالدى! ناخشا
ئاڭلاپتۇ.

پادشاھانىڭ بۇ ناخشىنى ئاڭلۇغانسىرى ئاڭلۇغىسى
كېلىپ، ئويگە كىرىپتۇ ۋە ئوزىمۇ مەلىكىگە قوشۇلۇپ
ناخشا ئىتىپ كېتىپتۇ.

پادىشا ناخىشا ئىيتىا - ئىيتىا خىيالغا كېتىپتۇ ۋە ئۇز-
ئۇزىگە: «ئەجەبا، مەن...مەن نەمىشقا ئاخشىنى چەكلەپ
قوىغانلىرىمەن؟» - دەپتۇ.

پادشا چىقىپ بىۇنى ۋەزىر لەردىن سوراپ كور-
مەكچى بولۇپ، ئىشىكىنى «جاق» قىلىپ ئاچقان ئىكەن،
ئىشىك دەل ماراپ ناخشا ئاڭلاۋاتقان ۋەزىر لەرنىڭ
بېشىغا تېگىپ باشلىرىنى قاپارتىپ قويۇپتۇ.

پادشا ئۇلاردىن: «نەمشىكە ناخشىنى چەكلەپ قوي
خان؟»—دەپتۇ. نەمما ھېچكىم بىر نىمە دېيالماپتۇ. ئۆلڭىز
قول ۋەزىرى: «نەمشىكە بولاتى؟ تەخسىر، كورەمە ملا،
بىر كىشىنىڭ ناخشىسى ئۇچ كىشىنىڭ بېشىنى ياردى.»—
دەپتۇ.

پادشا قارىسا، دەرۋەقە، ئۇچىسىنىڭ بېشىغا ئۇچ ھۇر-
مەك چىقىتىو. پادشا «يامان بويپتو» دەپتۇدە، دەرھال
ناماقول بويپتو ۋە ئۇلارنى داۋالاتلىقلى ئېلىپ مېڭىتىو.

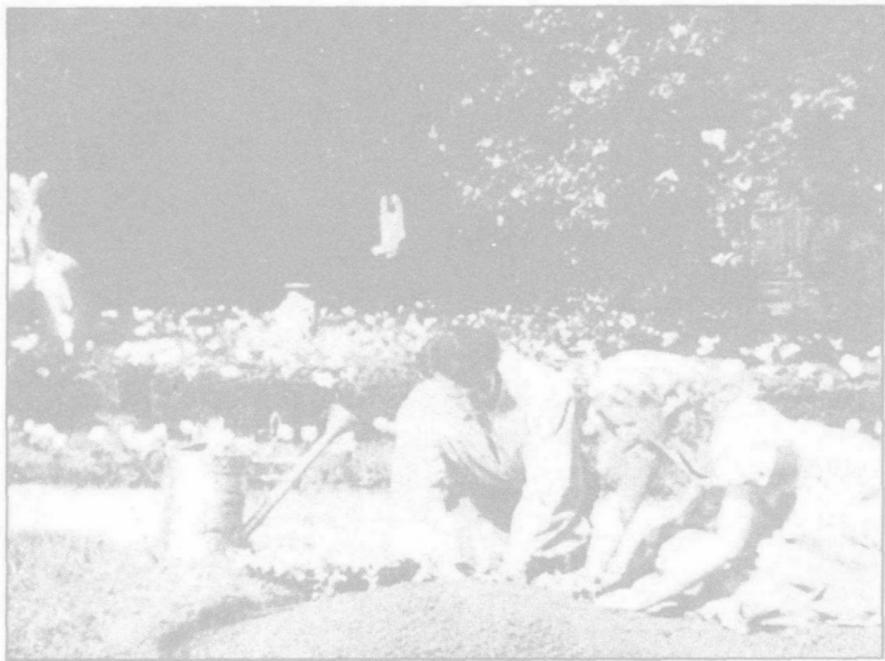
مەلىكىگە كەلسەك، ئۆ بىر ئاز ناخىشا ئېيتقانىدىن
كېيىن، بۇ ناخشىنى قانىداقتۇ بىر يەردە ئاڭلىغاندەك
قلغانلىغىنى باغۇهنىگە دەپ بېرىپتۇ. باغۇهنىمۇ ئوتىكەندە
بىر ئەمچەك ئانىنىڭ بۇ ناخشىنى بىر قىزغا ئۇ گۇرتۇپ
قويغانلىغىنى سوزلەپ بېرىپتۇ.

مە لىكە باغۇھنىڭ ھېكايسىنى ئاڭلادىپ بىر نىملەرنى
يادىغا كەلتۈرگەن بولسىمۇ، ھېچ نىمە دېيالماپتۇ.

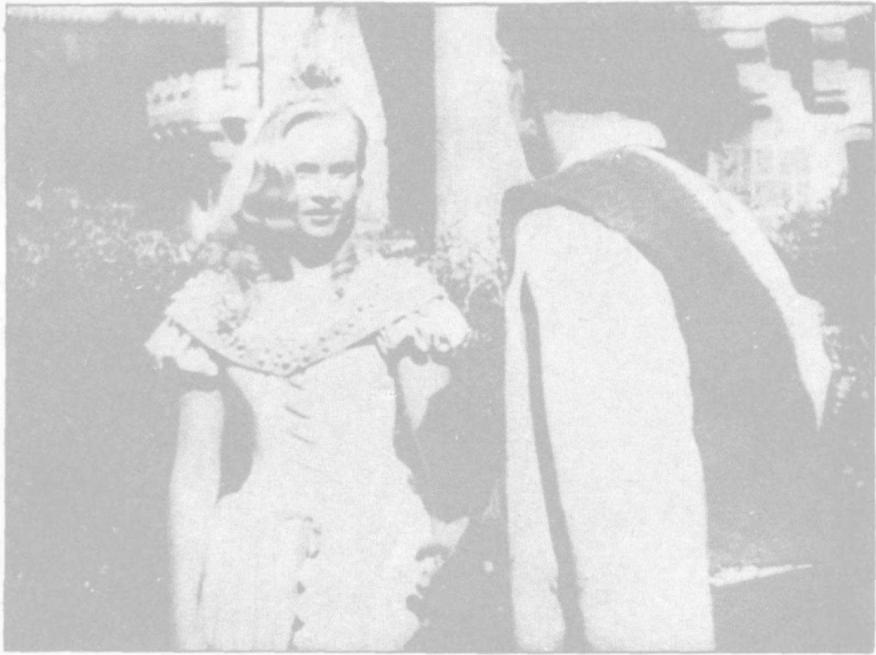
مەلکە شۇندىن باشلاپ، كۆنده سەھەر تۇرۇپ
باغۇھنگە قاراشىلدغان بويپتۇ ۋە باغۇھنگە: «مەن سىز گە
قاراشىپ بېرىدى، ئىشلىنىن كېيىن سىز ماڭا ناخشا ئۇ گۇـ
تۇپ قويۇڭ». — دەپتۇ. باغۇھنما خوشال بولۇپ: «ئەـ لـ
ۋەتتە، ئادەم قانچە كۈپ بولسا ئىشىمۇ بالىدۇر توگەـ بـ
لۇـ». — دەپتۇ.

باغۇھن كۇندە دېگىدەك مەلىكىگە نۇت نۇتاشنى
ۋە گۇل تىكسىنى نۇگۇتۇپتۇ. كوڭۇ للۇك ئەمگەك
بىلەن مەلىكىنىڭ مىجەزىمۇ ئاستىلاپ نۇز گۇرۇشكە
باشلاپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، مەلىكىدە يېرىنچى بولۇپ ئىشلى
مۇھەببەت پەيدا بولۇشقا باشلاپتۇ.

بىر كۇنى مەلكە گۇللەرنى سۇغۇرۇپ بولۇپ
باغۇنگە: «قاراڭ، بىز تېرىغان گۇللەر نىمىلېگەن
چىرايىلىق! مۇندىن كېيىن ئىككىمئىز بىلە بولغاندا، مېنى
مەلكە دېمەڭ، مەن بۇندىن كېيىن ھاكاۋۇر لەخەمنى
قەتى تاشلايمەن!»—دەپتۇ.

مە لىكتىڭ ھاكاۋۇر لۇقنى تاشلىغانلىقىنى پەقهت
ھېكمە تلىك گۈل بىلەن سىناش مۇمكۇن ئىكەن. شۇنداق
قىلىپ، باغۇھن بىر غۇنچىنى مە لىكتىگە بېرىپ: «سىزنى
مۇشۇ ئىشكەن سىنايىمەن.» — دەپتۇ.

ياغۇھن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، مە لىكە يالغۇز
 گۇل يېنىدا تۇلتۇرۇپ قاپتۇ. دېگەندەك ھېلىقى غۇنچە
 مۇڭلۇق ناخشا ئېتىشقا باشلاپتۇ. مە لىكىمۇ ناخشىنى
 تالڭى ئاتقىچە ئاڭلاپتۇ.

ئەنسى قارىھىدەك بولسا غۇنچە بىر چرايىق
پۈچلىپتۇ. ناخشا مەلکىگە شۇنداق تەسىر قىلىپتىكى
مەلكە راستىنلا ھاكاۋۇر لۇقنى تاشلاپتۇ.

مەلىكە خوشاللەخىدا باغۇھنگە! «گۇل قۇرۇپ قال-

مىسى!»—دەپ ۋاقىر اپتۇ.

مەلىكە باغۇھەنىڭ تۇ يولۇنۇپ قالغانلىغىنى كورۇپ:
«مەن ئۇچۇن خوشال بولماي، نىمىشقا كوڭلىڭىزنى
پېرىم قىلىسىز؟»—دەپتۇر باغۇھەن: «گۇلگە ناخشا تۇ گۇ-
تۇپ قويىلۇم، نەمدى كېتىمەن.»—دەپتۇر.

بۇنى ئاڭلاب مەلكىنىڭ كوشلى يېرىم بويپتۇ ۋە
 باغۇنگە: «مەنمۇ بىلە كېتىمەن»—دەپ تۇرۇۋاپتۇ.
 باغۇن: «سىز تېج دولەت پادىشاسىنى ياراتمىغان تۇر-
 سىڭىز، مەندەك نەسکى چاپان بىلەن كېتىشنى قانداق
 خالايسىز؟»—دەپتۇ.

مەلىكە قەتئىي ھالىدا باغۇون نەدە بولسا بىللە بو-
لۇشنى ۋە باغۇوننى ياخشى كورۇپ قالغانلىغىنى بىل-
لىۇرۇپتۇ.

شۇ چاغدا، قېرى پادشاھەدىيەت ۋەزىرلىرى بىلەن باققا كىرىپ قاپتۇ، ۋەزىرلەر بۇ نەھۋالنى كورۇپ باغۇھىنى قوغلىۋەتمە كچى بويپتۇ. مەلكە دەرھال ئۇلارغا: «باغۇھن مېنىڭ سو يىگۈنسۈم، بۇنىڭغا ھېچ كىم ئارلاشمىسۇن!»—دەپتۇ.

باغۇن ھېچ نېككىلە نمەي مەلکىتى سوپۇپتو—
ئوردىدىن چىقىپ كېتىپتو.

باغۇھن گەتسىھەندىن كېسىن، مەلكەنىڭلىك كوڭلى
 يېرىم بولۇپ ژەغلاپتۇ. پاداشا قىزىغا ئېچىنپىتۇ ۋە
 تۈزىمۇ باغۇھنى ياخشى كورۇدىغانلىغى تۇچۇن تۇنى
 ئېلىپ قىلىشقا بۇيرۇق بېرىي دەپ تۇرۇشىغا ۋەزىر-
 لرى تۇنىڭ سوزىنى بولۇپتىپتۇ.

شۇ ئاًرالىدأ مەلىكە ئۆ سوردىدىن قېچىپ چىقىپ باغان
ۋەنگە يېتىشۋاپتۇ ۋە بۇلار ئىككىسى مەلىكىنىڭ ىھە
چەك دانىسىنىڭ ئۇيىگە بېرىپتۇ. مو ماي مەلىكىنىڭ تاق
کوڭۇل بولۇپ قالغانلىغىنى كورۇپ ناھايىتى خوش
بولۇپتۇ ۋە ئۇنى پۇخرالىچە كېيىنلۈرۈپ قويۇپتۇ.

پادشا ۋەزىرلەر بىلەن باغۇھن ھەققىدە تالاش -
 تارىشلار بىلەن بولۇپ قالغاندا، مەلىكىنىڭ قېچىپ
 كەتكەنلىكىنى بىلىپ خاپىلىغىدا ڙىخلىق تكىلى تاس قاپتۇ
 ۋە دەرھال باغۇھننى تېپىپ كېلىش تۇچۇن تىادەم
 چىقىرىسىتۇ.

مەلىكە بىلەن باگۇھن كېتىپ بارسا، تۇيۇقسىز
ئۇدۇلدىن تۇلارنى ئىستەپ كېلىۋ اتقان لەشكەرلەر
چىقىپ قاپتو. ئىككىسى دەرھال بىر يارنىڭ تارقىسىغا
موكۇۋاپتو.

لەشکەر لەر بىر كۇن كەچكىچە ئىستەپ بۇلارنى
تاپا لمايپىتۇ. يانا شىدا بىر مەپىنى ئەكملىپ پادىشاغا: «مەلمى
كىمنى تاپتۇق.» — دەپتۇ. پادىشا خۇنىشا للەغىدىن مەپىنى
ئۇزى ئېچمپىتۇ.

قارسما مەلىكىنىڭ كېيىمەنلىرىڭ لغان ھېلىقى مو-
ماي ئۆتكەن، مو ماي تۇلارغا: «ھى—ھى—ھى! مېنى بۇ
يەرگە بېلىپ كېلىپ نىمەمۇ قىلار سىز لەر؟ مەلىكە ئاڭ
لىقاچان باخۇون بىلەن قېچىپ كەتتى». — دەپتو.

وْه زىر لەر غەزەپلەننېپ مۇماینى زىنغانغا تاشلاشقا
بويروپتۇ.

قىرى پادشا ھومايغا قاراپ: «بۇنى بىر يەردە كور-
 گەنلەك قىلىمەنغا !»—دەپتۇ. ۋەزىرلەر توئۇۋالىسىن
 دەپ دەرھال پادشاڭغا: «سلى بۇنى كورمىگەن.»—
 دەپتۇ. پادشاھىمۇ بۇلارنىڭ سوزىگە نىشەنگەنلەك قىپتۇ.

موماي زىنلانغا سېلىنغاندىن كېيىن، وەھىم دىل
ئەلچى ۋېچكى ئۇنىڭغا يىوشۇرۇقچە كېيىم، نان يەت
كۇزۇپ بېرىپ تۇرۇپتۇ.

باغۇن بىلەن مەلىكە مو ماينىڭ ياردىمى بىلەن خېلى
يەرگە بېرىسىۋاپتۇ، ئۇلار زۇلمەت دولىتمىدىن بېزىپ،
تېج دو لەتكە راۋان بويتۇ.

ئۆكىمىسى يول بويى نەمگە كچى خەلقىلەر گە ياردىد
لىشىپ كىرلىرىنى ژۇيۇشۇپ بېرىپتۇ ۋە مال بېقىشىپ
بېرىپتۇ.

سېشى تۇڭۇتسۇپ دىخانلار بىلەن بىر سورۇندە
بو لۇپ ئادى تاماقلار بىلەن غىزلىنىتۇ. مەلەكىمۇ
بۇنىڭىن قىلچە خورۇڭو لۇك سەزىمەپتۇ.

بىر كۇنى تۇلار تىشنى تۇ گۇتۇپ دىخانىڭ تۇيىگە كەلسە دىخان: «ھېلاراق پادىشانىڭ لەشكەرلىرى كەنسمىز گە كېلىپ: كىم مەلكىمى تېپىپ بەرسە، 100 تىلا ئالىدۇ، دەپ چاكالاپ كەتتى.» - دەپتۇ.

باگۇھن بىلەن مەلىكە بۇنى ئاڭلاپ شۇ ھامان ماڭ
ماقچى بويپتۇ. بۇلارنى قالدىرۇپ قىلىشقا كوزى يەت
مىگەن دىخان نان ۋە قايماق پېرىپ تۇلارنى تۇزۇتۇپ
قو يۇپتۇ.

شۇ كۇنى دۇلار بىر جاڭگالغا كېلىپ بىر كومۇر-
چىگە ياردەمىشىپ بېرىپتۇ.

دەل شۇ چاغدا بسو يەرگە بىر باجىگىر كېلىپ قاپـ
تۇ، ئۇ مەلكىنى تو نۇۋە بىلىپ: «بە لى! مەلكىنى تاپىسىم!
100 تىللانى مەن ئالىدۇغان بولدىم!»—دەپ ۋاقىراپتۇ.

بۇنى ئاڭلاب باگۇهنىڭ جۇدۇنى ئورلەپتۇ ۋە
دەرھال ئۇنىڭ قۇلەخىدىن تسوٰتۇۋېلىپ، باش كوزىگە
تازا ئۇرۇپتۇ.

باغۇن باجىگەرنى قويۇۋېتىپ، مەلىكىنى ئېلىپ
جاڭگالغا قېچىپتۇ. نۇزۇن ئوتىمىي باجىگەر لەشکەر-
لەرنى پاشلاپ قوغىلاپ كەپتۈ ۋە نۇلار مەلىكىنى
تۇتۇۋېلىشقا تاس قاپتۇ.

تەلەيگە يارىشا ئۇتۇنچىلار ياغاچ چۈشۈرۈدۈغان
بىر جىلغا ئۇچراپ قاپتۇ. باغۇھن بىلەن مەلىكە بىر
ياغاچقا منىپتۇ—، پەسکە قاراپ تېيلەپتۇ.

ئۇلار تېيىلا، تېيىلا پەسىكە چۈشۈپ كېشۈرپىتۇ.
باچىرى بىلەن لەشكەرلەر كوزلىرىنى چەكچە يىشىپ
قاراپلا قاپقۇ.

جىلغىدىن چۈشىكەن يەردە ئۇستەڭ بار ئىكەن.
 ئۇلار تېلىپ كېلىپ شۇ ئۇستەڭە چۈشۈپ كېتىپتو.
 بۇلار مىڭ تەستە ئۇستەڭدىن چىقىپ، يىنه يو لغا
 چۈشۈپتۈ.

شۇ كۈنى ماڭا - ماڭا بىر توڭىمەنگە كەپتۇ. بۇ
يەردە يەندە توڭىمەنچىلەرگە يىار دەمىلىشىپتۇ. ئىشى توْ
گىگەندىن كېيىن كسوپچىلىك بىلەن بىللە كوڭۇل ئې
چىپتۇ ھەم ناخشا ئىيتىشىپتۇ.

لەشکەر لەر ناخشىنى ئاڭلاپ قىلىپ توڭمەنگە بې
سىپ كىرگەن ئىكەن. باغۇھن بۇلار بىلەن شۇ يەردىلا
جەڭ قىلىشىپ كېتىپتو.

باغۇون بىر سەكىز كىرىپ ئىگىزگە چىقىۋالغان ئىكەن،
لەشكەر لەر ئۇنىڭغا تەڭ كېلە لمەپتۇ. باغۇون ئۇلارنى
بىر - بىر لەپ يۇھۇ لۇتۇپتۇ.

پەستە مەلىكە بىلەن تۇڭمەنچىلەر ۋىقىلغان لەشىكەر-
لەرنى ئۇتۇرلۇق تاغاغا سولاب تۇرۇپتۇ. ئاخىرى
ھەممىسى تاغاغا سولۇنۇپ بويپتۇ.

تۇڭمەنچى تاغادىكىلەرنى كاڭتەك بىلەن تازا سەپ—
تۇ، تاغادىكىلەر «ۋايىجان! ۋايىھى!»—دەپ ۋاقىراپتۇ.

باغۇھن بىلەن مەلکە پەيتىمن پايدىلىنىپ، لەشكەر-
لەرنىڭ ئاتلىرىغا مىنىپ قېچىپ كېتىپتۇ.

ئەمدى زۇلمەت دو لەتكە كېلە يىلى: مە كە قاچقاندىن
كېيىنمۇ گۈل يەنە بىچىلىپ تۇرۇپتۇ. ۋىچكا ئۇنى
ياخشى پەرۋىش قىلىپ تۇرغان ئىكەن.

دەل شۇ چاغدا، ۋېرى پادىشا قىزىنى تۇيلاپ
رەڭگى تۇچكەن ھالدا كىرىپ قاپتۇ. ۋېچكا بۇنى
كورۇپ دەرھال پەردى كەينىگە يۇشۇرۇققاپتۇ.

پادشا گۇلىنىڭ تېخچە ناخشا ئىتىۋاتقانلىغىنى كو-
رۇپ، يېنىدا قىزى بولىمغاشقا كوشلى تېخىمۇ بۇزۇ-
لۇپتۇ ۋە گۈلدىن: «ھەي ھىكمەتلىك گۈل، ئېتىقىنا،
جان-جىڭەر قىزىم—مە لىكە نەدە؟»—دەپ سوراپتۇ.

پەر دە كەينىلەتكى ۋىچكا چاندۇرمائى: «ئۇنى رېنداڭ
لدىكى مومايدىن سورا! ھەممىنى شۇ بىلىدۇ!»—دەپتۇ.

بۇ گەپ پادىشاغا خۇددى خۇددى گۇل دېگەندەك تۇيۇ لۇپتۇ،
تۇدەرەال موماينى ئەسلەپ: «ھە، راس، مو مايدىن!
مەن تۇنى بىر كورۇپلا تو تۇغانىدەك قىلغانتىم!»—دەپتۇ.

پادشا زىنلانغا كىرپتۇ ۋە مومايىغا بىر سكەكىنى
بېرىپ: «مۇنۇنىڭ بىلەن تىشىكىنى بۇزۇپ قاچ!
ئاشكارە قويۇۋەتسەم ۋە زىرلىرىم تۇنمايدۇ!»—دەپتۇ.

موماي پادشانلۇق ھاماقدە تىلىگىنى كورۇپ بىر تۇرۇپ
لىچىنىپتۇ، بىر تۇرۇپ كۇلگىسى كەپتۇ ۋە پادشاغا:
«بەد نىيەت ۋەزىر لەر نىمە دېسە ھە دەۋىپىر دېپ، پۇخرالارغا
زۇلۇم سالسلا ناھەقچىلىق بولۇدۇ.»—دەپ پادشانى
ئىيپلاپتۇ.

موماي ينهه: «ھەممە گۇنا بەدنىيەت تۇچ ۋەزىر دە
شۇلارنى سولالپ قويىسلا، خاتىرىجەم بولىلا!»—دەپتو.

گەپ تۇڭۇمە يلاڭىلىغانىدەك ۋەزىر لەرمۇ بۇ يەرگە
كېلىپ قاپتۇ، پادىشا تەمىزىرەپ قاپتۇ ۋە مومايىغا سىشارەت
قىلىپ، ئۇنى قاچۇرۇنىتىپتۇ، پادىشا تەستىھ ۋەزىر لەرگە:
«ئۇنى مەن... قۇيۇۋەتتىم»—دەپتۇ.

قىرى پادشا ۋەزىر لەرگە تۇيىدۇرمائى، زىندا ندىن
چىقىۋاپتۇ دە ئىشىكىنى تاقاپ قويۇپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، پادشا بۇ بىر ئۆچۈم بەدئىيەتلەرنى
زىنلانغا سولالىپ قويۇپتۇ.

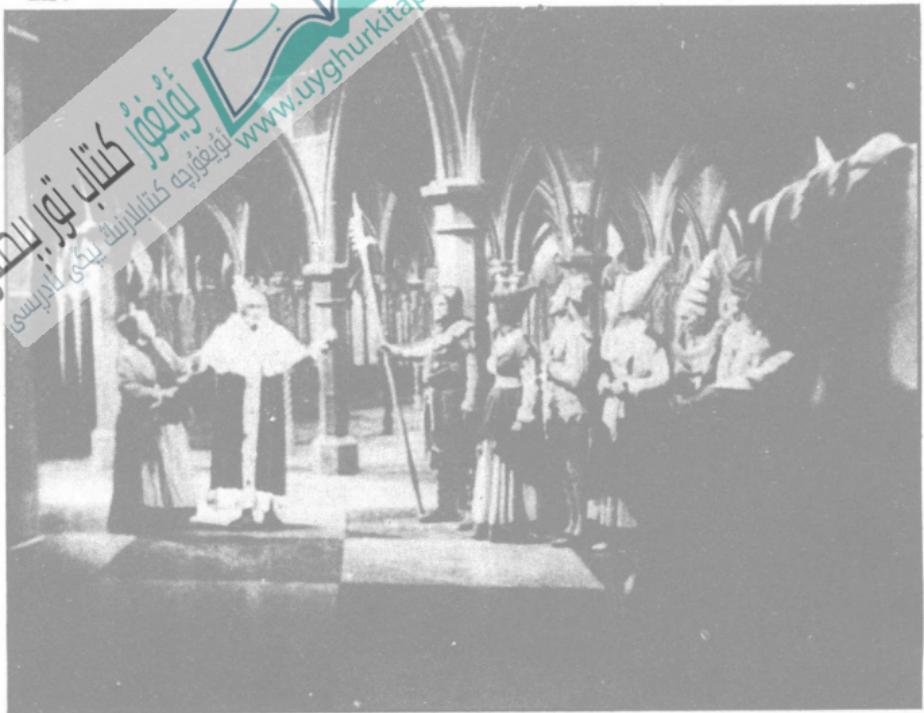
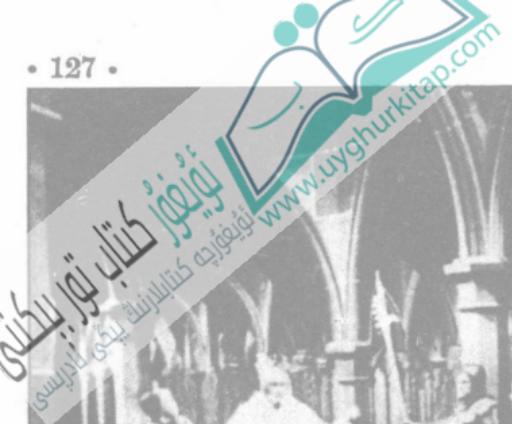
موماي بۇنى كورۇپ پادشاغا: «شاهىم، ئەمدى
مەلىكىنىڭ نەدىلىگىنى بېتىمەن، ئەمما شەرتىم: ئالدى
بىلەن غەللنى ئازايتىمەن، ناخشىنى چەكلىمەيمەن،
پۇخرالارغا ئەركىنلىك بېرىمەن دەپ جاكالا يلا؟!»—دەپ
تۇرۇۋاپتۇ.

پادشا بۇنىڭغا ماقول بىوپتۇ ۋە ئوردىسىغا كېلىپ قول ئاستىدىكىلەرگە: «مەن ئۇلۇق زۇلمەت دو لىتنىڭ پادشا سىمەن، مەن شۇنى چاكارالىمەن... چاكار...» — دەپلا سوزىشىڭ ئايىغىنى يېيتىلماپتۇ.

سەۋىبى، ئىلگىرى ھەممە ئىشىنى ۋەزىرلىرى جاڭالايدىكەن، ئەمدى ئۇلار زىنلەندى بولغاشقى پادشا گېپىنەمۇ ئوڭلاب قىلا لىماپتۇ.

موماي بۇ ئەھۋالنى كورۇپ، ئاچىچىخىدا كەتمە كچى بويپتۇ. پادشا ئىسلاجىسىز لىقتىن تەسلىكتە: «مەن...مەن جاكا لايىھەنكى، غەللە ئازايىتلىدۇ، ناخشا بېيتىشقا رۇخ سەت!» - دەپتۇ.

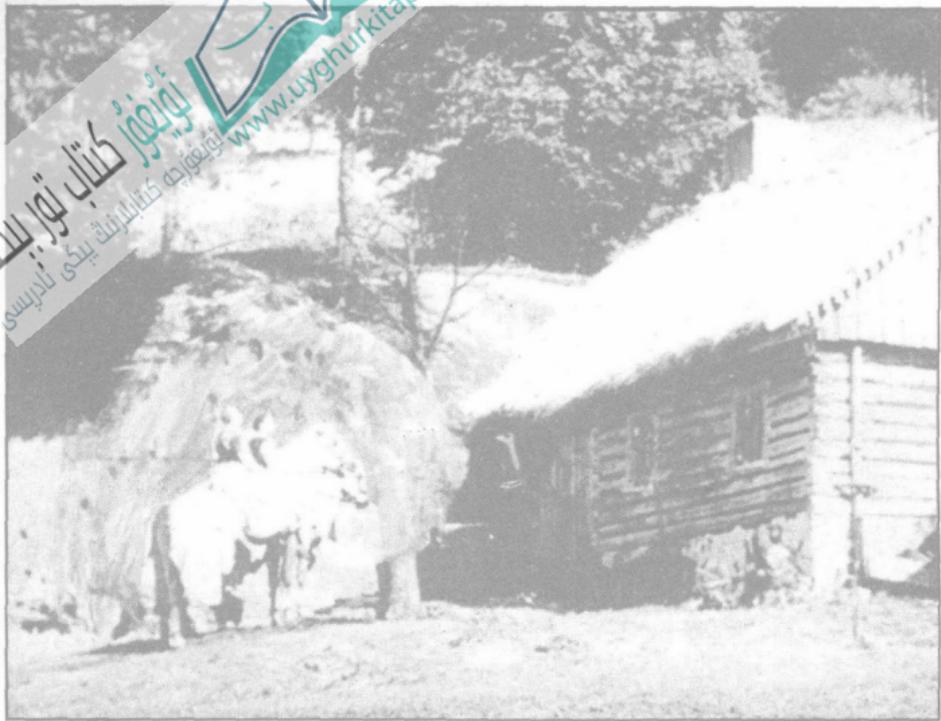
پادشا نۇمرىنى جاڭالاپ بولغاندىن كېيىن مومايى:
«غەم قىلىمىسىلا، مەلکىلىرى تۇشەشلىك ئادىھەلە.» دەپتۇ.

ۋىچكا ئىشنى ئەمدى يوشۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق
لىغىنى بىلىپ، بولغان ۋاقەنى پادىشاغا سوزلەپ بېرىپتۇ.
پادىشا خوشال بولۇپ: «ھە! ھېلىقى باغۇون دېگىنەمزر
تېچ دو لەت پادىشاسى دەڭ؟! ئاشۇ پاگدىلا تونۇغانىدەك
قىلىۋىدىم! چاپسان تېپىپ كېلىڭلار، يەنە ئۇنى لەشكەر لەر
باگۇون دەپ، چېپىۋەتمىسۇن!» — دەپ بويروپتۇ.

ۋىچكا شۇزامان تەرەپ—تەرەپكە ئادەم چىقىرىپ،
خەلقە : باغۇھن بىلەن مەلىكىنى توْتىمىز، دەپ ژۇر-
مەسىلىكىنى جاڭالاپتۇ.

باغۇھنگە كەلسەك، شۇ كۇنى ئۇلار ئىككىسى ھېكا-
يىمىزنىڭ بېشىدا تېج دو لەن پادشاھىغا يو لۇققان موز-
دوزنىڭ ئُويىگە كەپتۇ، ئۇلار تالادا تۇرۇپ خېلىخىچە
موزدۇنى قىچقىرىپتۇ. لېكىن ھېچكىم چىقماپتۇ.

باغۇن ئىشىكىنى ئېچىپ ئويىگە كىرىپتۇ. پادىشانىڭ كىيىملىرىنى كىيىۋالغان موزدوز ئىشىكىشىن بىرسىنىڭ كىرگەنلىكىنى بىلىپ، تەتۈر قاراپ تۇرۇپ: «مهن سەنلەرگە ئىش ئەكلىشىم دېگەن ئەھىسىمۇ؟ مۇشۇ سالاپىتىم بىلەن ئىنداق مەينەت ئىشنى قىلىمەنمۇ؟ يەنە كەلگەن قايىسىڭ؟»—دەپتۇ.

موزدوزنىڭ ياخشى كېيىۋېلىپلا بىكارچى بولۇپ
قا لغائىلىغىنى كورگەن باغۇھەنىڭ ئاچىچىغى كېلىپ موز-
دوزنى تازا ئۇرۇپتۇ.

پادشا كىيىمنى ساللۇرۇقلىپ، موزدوزنىڭ كىيى
مىنى تاشلاپ بېرىپتۇ ۋە: «يادىڭدا تۇت، ئۇزەڭنى
باشقىلاردىن ئۇستۇن تۇتما ھەم بىرسىگە بوزەكمۇ
بولما!»—دەپ نېسىوهەت قىپتۇ.

هوپىلىدىكى پىشاپۇاندا ئۇ لەتۈرگان مەلىكە تېچ دو لهت
تەۋەسىگە ئاز قالغانلىغىنى ئۇيلاپ خوشال بوبىتۇ.

شۇ چاغدا، ئۈچكا له شىكەر لەرنى باشلاپ بۇ يەرگە
كېلىپ قاپتۇ. ئۇ، ناتىمن چۈشۈپ مەلىكىگە: «پادشا
ھەزىزەتلەرى سىزنى ۋە تېچ دولەت پادشاھىنى مۇبا-
رە كلهپ مېنى ئىۋەتتى.»—دەپتۇ.

مەلکە باغۇھىنىڭ تېچ دو لهت پادىشاھى ئىكەنلىگىنى
بىلىپ، ھاڭ-تاڭ قاپتو.

مەلکىنىڭ سوييگىنى پادىشا چىقىپ قاپتۇ. ئۇلار
ئاق ئاتقا مىنگىشىپ ئوردىغا يول ساپتۇ.

تېج دو لەت پادىشاسى مەلىكىنى ئېلىپ ئۆز ئوردىسىغا
كېلىشى بىلەن خەلقىلەر نەغىمە—ناۋالق مەرىكە ئۆت
كۇزۇپ ئۇلارنى قارشى ئەپتۇ.

قېرى پادشا بۇزىدە ژۇرت سورىغىچىلىك قابلىيەت
نىڭ يوقلىغىدىن پادشالقىنى تېج دولەت پادشاشىغا
ئوتکۈزۈپ بېرىپتۇ. شۇنىدىن باشلاپ تېج دولەت پاد-
شاشى ھەر تىككى دولەتكە پادشا بويپتۇ.

شۇندىن باشلاپ زۇلمەت دو لەتنىڭ خەلقىمۇ تېج
دو لەت خەلقىگە ئۇخشاشلا ئۇھرەكىن، پاراۋان كۇن
كۈچۈرۈپتۇ.

بۇ كىتاب «چاۋخوا سەنئىت نەشرىيياتى» تەرىپىدىن 1955 - ژىلى
ئىيۇلدا بېيىجىنە نەشر قىلىقان بىرىنچى نەشرى بىرىنچى باسەمىسىدىن
تەرجىمە قىلىنىدى.

本書根据朝花美术出版社1955年7月第一版第一次印刷版本譯出

كتاب نومبرى 1324(4)289

هاكاۋوْر مەلىكە

تەرجىمە قىلغۇچى: مەخسۇت ھېيت.

تەرجىمىنىڭ مۇھەممەرى: رىسمجان.

كارىپكتور: مەخسۇت ھېيت.

مەللەتلەر نەشرىيياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنىدى.

ئۇدرىس: بېيىجن گۈزىبەن 54 - قورا.

بېيىجن شەھىلك ئۇخبارات ۋە نەشرىيات باشقارمىسىنىڭ

رۇخسەت قەھىزى نومبرى: «ن—047

مەركىزىي مەللەتلەر مەتبەتە سىدە تىزىلىدى.

جىنچىخۇ ۱ مەتبەتە سىدە پىسىلىدى.

شەنخۇاكتاب ماگازىنى تەرىپىدىن تارقىتىلىدى.

1955 - ژىلى يانۇarda بېيىجىنە بىرىنچى قېتىم نەشر قىلىنىدى.

1955 - ژىلى يانۇarda بېيىجىنە بىرىنچى قېتىم بىسىلىدى.

فۇرمات: 787 × 1092 × 140 مم.مەجمۇى: باسماقاۋاق.

ترازوی: 6000 - 1 باھاسى: 27 پۇللا.

بىرلەشمە نومېرى: M 8049 گۇيغۇرچە 76.

書號：1324(4)289

驕傲的公主

(維吾爾文)

买合苏提翻譯

任运昌校訂

买合苏提校对

民族出版社出版

地址：北京羅子監胡同54號

北京市書刊出版業營業許可證出字第047號

中央民族印刷厂排版

京華胶印厂印刷

新华書店发行

1958年1月北京第一版

1958年1月北京第一次印刷

787耗×1092利1/40 印張3 1/2

印數：1—6,000冊 定價：二角七分

統一書號：M 8049 • 維76